

**Mál nr. 281/2018****M og  
váttryggingafélagið V v/ frjálsrar ábyrgðartryggingar vélaverkstæðis.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna viðgerðar á skipsvél.****Gögn.**

Málskot, móttækið 12.9.2018, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 25.9.2018, ásamt fylgigögnum.

**Málsatvik.**

M fékk vél úr tilteknum bát til viðgerðar eftir að hún hafði brætt úr sér. Vélin var tekin í sundur og í ljós kom að skipta þurfti um sveifarás, höfuðlegur í sveifarás, stangarlegur og knastás. Engin véladagbók fylgdi vélinni og saga vélarinnar var óþekkt. Sveifarás var mældur og reyndist vera af upphaflegri gerð (original). Ákveðið var að kaupa hjá framleiðanda vélarinnar bæði nýjan sveifarás og sveifaráslegur af upphaflegri gerð. Nýr sveifarás og sveifaráslegur voru svo settar í bátinn og erlendur sérfræðingur framleiðanda vélarinnar sá um að setja legurnar í vélina í samræmi við aðferð og kröfur framleiðandans. Við gangsetningu vélarinnar kom í ljós að vélin myndaði ekki eðlilegan þrýsting eða einungis þrjú bör í stað fimm bara eins og hún átti að gera. Annað vélaverkstæði, A, var fengið til að taka vélina í sundur og finna ástæður þess að hún náði ekki tilskildum olíuþrýstingi. Kom þá í ljós að búið var að „línubora blokkina sjálfa þ.e. legustæði á höfuðlegum í yfirstærð.“ Þá segir svo í málskoti, orðrétt: „Var þá greinilegt að eitthvað hafði áður komið fyrir vélina sem kallaði á þessa óvenjulegu aðgerð. Vélarframleiðandi sjálfur framleiðir ekki höfuðlegur sem passa í slíka útborun. Sérfræðingur vélarframleiðanda sá þetta ekki þótt hann hefði unnið beint að viðgerðinni.“

A sendi M reikning vegna síðari viðgerðarinnar og samkvæmt því sem fram kemur í málskoti mun A hafa notað reikninginn í viðskiptum milli A og M, en A hafði þá keypt rekstur M. Hafi reikningurinn grundvallast á skaðabótaábyrgð M á „hinni misheppnuðu viðgerð“. M hefur krafist þess að umræddur reikningur verði greiddur úr frjálsri ábyrgðartryggingu sem M hefur keypt hjá V vegna starfsemi sinnar. V hefur hafnað bótaskyldu, þar sem váttryggingin taki ekki til tjóns eins og hér um ræðir.

**Álit.**

Samkvæmt 2. gr. almennra váttryggingarskilmála V fyrir frjálsa ábyrgðartryggingu fyrir atvinnurekstur tekur váttryggingin til skaðabótaábyrgðar sem fellur á váttryggingartaki vegna skemmda á munum vegna starfsemi þeirrar, sem getið er í skírteini eða iðgjaldskvittun, enda verði skemmdirnar raktar til skyndilegs og óvænts atburðar. Í 6. gr. skilmálanna er að finna ákvæði þar sem tilteknar áhættur vegna skemmda á munum eru undanskildar bótasviði váttryggingarinnar, en samkvæmt c-lið greinarinnar tekur váttryggingin ekki til ábyrgðar vegna skemmda á munum eða glötunar muna sem váttryggður tekur að sér að gera við, hreinsa, setja upp eða vinna við með einum eða öðrum hætti, ef tjónið verður af verkinu eða við verkið. Vegna þeirrar ábyrgðartryggingar sem M hafði keypt hjá V var hins vegar samið um sérstakan skildaga þar sem sagði:

„Þrátt fyrir ákvæði almennra váttryggingarskilmála félagsins þar um váttryggir félagið gegn þeirri skaðabótaábyrgð, er stofnast vegna skemmda á skipum eða bátum, sem váttryggingartaki vinnur við viðgerðir eða breytingar á, svo og til skemmda af völdum þeirra. Skildagi þessi á einnig við um bótakröfur vegna skemmda á einstökum vélum, sem váttryggingartaki hefur til viðgerðar á verkstæði sínu eða í tengslum við rekstur þess. [...] Ef nauðsynlegt reynist að vinna verk að nýju að hluta eða öllu leyti vegna ófagleggrar eða ófullnægjandi vinnu, tekur váttryggingin ekki til kostnaðar við það.“

Eins og mál þetta horfir við reynir á hvort reikningur A sem M tók að sér að greiða vegna síðari viðgerðar á vélinni skuli fást greiddur úr ábyrgðartryggingunni hjá V með vísan til framangreinds skildagaákvæðis. Af orðalagi skildagans rýmkar hann bótasvið hinna almennu skilmála ábyrgðartryggingarinnar m.a. á þann veg að hún tekur til skaðabótaábyrgðar váttryggðs vegna skemmda á einstökum vélum sem váttryggingartaki hefur til viðgerðar á verkstæði sínu eða í tengslum

við rekstur þess. Aftur á móti tekur vátryggingin ekki til kostnaðar ef nauðsynlegt reynist að vinna verk að nýju eða hluta eða öllu leyti vegna ófaglegrar eða ófullnægjandi vinnu.

Af gögnum málsins verður ekki ráðið að skemmdir hafi orðið á vélinni við það að réttar höfuðlegur voru ekki settar í vélina í fyrri viðgerðinni sökum þess að vélarblokkinni hafði verið breytt („línuboruð“) þannig að höfuðlegur áttu að vera í yfirstærð. Viðgerðin reyndist ófullnægjandi að þessu leyti og þurfti því að endurtaka hana með tilheyrandi kostnaði. Samkvæmt þessu má ljóst vera að ekki hefur verið um skemmdir að ræða í umræddu tilviki eins og áskilið er svo bótaskylda geti stofnast úr ábyrgðartryggingunni á grundvelli skildagans auk þess sem viðgerðin reyndist hafa verið ófullnægjandi en tjón eða kostnaður vegna slíks atviks bætist ekki. Af þessum ástæðum á M ekki rétt á að fá reikninginn greiddan úr ábyrgðartryggingunni hjá V.

**Niðurstaða.**

M, á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu sinni hjá V.

Reykjavík, 23. október 2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Jón Magnússon lögm.